

Primadonnaledere: Se mig - Se mig!

■ **BLOGS** | Af Annette Franck

3. SEP. 2014

En læser skrev om mit indlæg 'Har du set en gruppestatue?' (Børsen Executive 25. juni 2014):
"Læste dit indlæg i Børsen: Statuer er gået fuldstændig af mode. Du skal til kommunistiske eller diktatoriske lande for at finde den form for udtryk i dag."

Sikkert rigtigt. Men forklaringen på, at disse manifesterede udtryk for individualisme og heltedyrkelse er gået af mode, er ikke, at det hører fortiden til. I dag gider individualister da bare ikke vente, til de er døde med at være genstand for vores opmærksomhed. Tværtimod fylder individualismen meget, også i ledelse.

Indlægget, læseren refererede til, handlede om det paradoks, at ledere taler om vigtigheden af teamet og samarbejdet, men optræder alene når medierne portrætterer deres bedrifter.

Profilere sig på ekstremsport

Vi har i årevis hørt om de individualistiske 'primadonna medarbejdere'. Men hvad med primadonna ledere? De er til at få øje på.

Højeste mode blandt ledere er f.eks. individualistiske sportsgrene og ekstrem præstationer, som bruges til at profilere sig på, selvom det er irrelevant for jobbet: 'Se mig - se mig!'

Det har taget et omfang, så flere debattører i medier kommenterer på, hvordan man kan passe et krævende job ved siden af cykelløbet og maraton træningen. Næste bølge i debatten bliver sikkert medarbejderen og kollegaens oplevelser af, at træningen er vigtigst for chefen, så det er ikke karrierefremmende at komme på tværs i træningsprogrammet med en presserende arbejdsopgave.

Organisationer er holdsport

Men hvorfor så al den snak om vigtigheden af teamet og samarbejdet? Hvorfor ikke bare overgive os til individualismen og heltedyrkelsen?

En erhvervsleder udtalte i Berlingske om sports-trenden blandt ledere: "Det (...) er nok et bevis på deres personlighed, hvor det handler om altid at forbedre og konkurrere med den bedste side af sig selv. Hvis de bruger tid på noget, vil de se resultater. Personligt foretrækker jeg holdsport (..). Dét at opbygge en forretning er en holdsport, hvis du spørger mig, og jeg tror, at de fleste moderne ledere forstår det." ('Hvorfor rimer topchef på triatlon?', Berlingske Business 1. juli)

Ledelse forudsætter altså konkurrencementalitet og evne til konstant at udfordre sig selv. Det trækker på individualismen. Men det står i kontrast til, at en succesfuld organisation er en holdsport, ikke en individuel sport, og det ved en god leder.

Individualister i flok

Et smart 'quick fix' er dukket op på det seneste: Med let gruppepres kan en leder få alle de andre med ud og løbe eller cykle. Så halser ledelsen af sted skarpt forfulgt af ambitiøse yngre medarbejdere, og pludseligt ser det ud som en holdsport. Udover det problematiske i gruppepresset er det også et tvivlsomt fællesskab. Det er konkurrerende individualister i flok. Ikke samarbejde med fokus på at opbygge fællesskab i organisationen.

Der er altså noget selvmodsigende og paradoksalt ved vores dyrkelse af individualisme i ledelse, når målet er at skabe et stærkt hold. Vi har i årevis diskuteret primadonnaledelse af medarbejdere, der kræver opmærksomhed på bekostning af holdet. Mon ikke vi også skal være opmærksomme på fænomenet 'primadonna-lederen'?

Dette indlæg er også bragt i Børsen Executive onsdag d. 3 september

